

عنوان مقاله:

سنت و مدرنیسم، چگونگی تاثیر بر معماری معاصر ایران (نمونه موردی: برج آزادی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علیرضا خضریان - عضو هیات علمی، گروه معماری، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران.

مهسا غیاثوند - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران

میترا شاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از دوران های شاخص تلفیق معماری سنتی ایران و مدرن غرب در دوره پهلوی بوده است. در این زمان تعدادی از معماران برجسته ای همچون حسین امانت و دیگر معماران ایرانی در این دوره، مشغول طراحی و اجرای ساختمان های مهم و ارزشمندی بودند. قبل از آنکه معماری پست مدرن در غرب و نهایتاً در کشورهای دیگر گسترش یابد، نوعی معماری مدرن ایرانی که توجه به تمدن، فرهنگ و تاریخ ایران را داشت، در کشور ما رشد نمود. می توان بیان نمود اصول نظری و شکلی این سبک معماری بر دو پایه ی زمان (عصر مدرن) و مکان (سرزمین ایران) استوار است. این دو رکن اساسی همتراز یکدیگر در ترکیب کالبدی ساختمان نشان داده می شد. شاید بتوان برج شهیاد (آزادی کنونی) را بهترین نماد این سبک نامید. برج آزادی تلفیقی از معماری دوران هخامنشی- ساسانی و اسلامی است که حسین امانت طراحی آن را طبق معماری ایرانی- اسلامی انجام داد. در این پژوهش از روش تحقیق در این پژوهش مطالعه ی کتابخانه ای- اسنادی و از نوع تحقیقات کیفی و موردی استفاده شده است. این تحقیق به جای مطالعه ی طیف وسیعی از نمونه ها و آثار معماری معاصر ایران در پی بررسی موردی و کیفی و چگونگی تاثیر متغیرهای «سنت» و «مدرنیسم» بر معماری معاصر ایران می باشد.

کلمات کلیدی:

سنت و مدرنیسم، معماری معاصر ایران، برج آزادی، حسین امانت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560742>

